

Michal Šanda & mnemotechnická břitva na uřezávání knírů

uvádějí

Grotesky

Čemu se chechtá?

On naříká.

William Shakespeare

Odehrává se v Paříži, Berlíně, Palermu, Budapešti, Praze, Madridu, Vídni, Londýně a Dublinu.

Dora, majitelka hostince U Trumfového esa: Chlapi, tomu nebudete věřit. Na dámském WC je v umyvadle malinký generál a z kohoutku zní srdceryvné blues.

Štamgasti vzhlednou od rozehraného mariáše.

Eda: To myslíš vážně?

René: V umyvadle?

Dora: Na tohle se musíte jít podívat.

Dora a štamgasti stojí u umyvadla a ustaraně pokyvují hlavami.

Skutečně je v něm malinký navztekaný páprda v generálské uniformě.

V napěněných mydlinkách leží u jeho nohou figurky Muddy Waterse, Roberta Johnsona, Sona House, Bessie Smith, Johna Lee Hookera, Elmora Jamese, Howlin' Wolfa, B. B. Kinga, Reverenda Garry Davise, Blind Boy Fullera, Leadbellyho, Roosevelta Sykese, Big Bill Broonzyho, Corey Harrise, Buddy Guye, Earla Hookera, Johnny Wintera, Victorie Spivey, Lightnin' Slima, Skipa Jamese, Sonny Boy Williamsona, T-Bone Walkera, Sama Chatmona, Pinetopa Perkinse, Bumble Bee Slima, Freda McDowella, prostě všech, co kdy hráli blues.

Generál: Zbavte mě těch otrapů, to je rozkaz!

Eda: Když rozkaz, tak rozkaz.

Vytáhne z umyvadla zátku a generál zmizí v odpadní rouře.

Na tvářích má pěnu na holení a v ruce břitvu.

Zdá se, jako by se chystal zavraždit

svoji spící manželku,

rozřízne ale peřinu,

a z peřiny se vyřítí nosorožec.

Vyskočí z okna,

nosorožec za ním.

Běží po náměstí, kde je trafikantova budka.

Udělá nosorožci fotbalovou kličku bez míče,

nosorožec zabodne roh do budky

a zůstane v ní uvězněn.

Trafikant nakopne bezmocného nosorožce do zadku

a ten se promění v sen Sigmunda Freuda.

Smith the Weaver trva na tom ze jeho jmeno a adresa jsou XX. Stop. Barclay & Cook sidli na Talbot Street No. 18. Stop. Sir Toby Belch se zalibou v kradeni cukrenek z kavaren se zapojil do souboje kleteb s kardinalem Pandulphem samozvanym sampionem invektiv. Stop. Na zcela nesouvisejici notu: Dercetus smele prohlasuje ze ma schopnost snaset Cassandrin hnev. Stop. Syr osudu se ne vzdy vali na drevenych koleckach. Stop.

Uvnitř v klavíru. Skrytý orchestr. Zaklopené ozvučnou deskou pobíhají mezi strunami krysy.

John Cage, oblečený ve fraku, přibije zrezivělými hřeby koně za kopyta k zemi.

Organický metronom.

Živý nástroj utrpení.

Cage se ukloní a odejde z pódia.

Publikum oněmí hrůzou a 4'33'' ani nedutá.

Udusaný plácek na pétanque posetý nedopalky cigaret. Důchodci v záplatovaných svetrech s barety na hlavách se scházejí ke hře.

Gérard v ruce drží kouli a usmívá se na své protivníky: Připravte se na porážku.

Pierre, obrýlený třasořitka se škodolibou jiskrou v očích: Uvidíme!

Na hřiště si to přihasí holohlavý Ernö.

Gérard: Kdo to je?

Jean-Paul: Nemám ponětí.

Ernö: Hová meg a busz a szállodába? Mármint ha van buszod ebben az átkozott városban. Teljesen el vagyok kényeztetve, és még a poularde sem volt ebédre, és semmi további finomság.

Důchodci si vymění nechápavé pohledy.

Pierre: Možná nerozumíme vaší maďarštině, ale rozumíme petangu.

Hra začíná.

S každým hodem se napětí stupňuje.

Na řadu přichází Suzanne s gitaneskou zavěšenou v koutku úst. Hodí kouli neuvěřitelnou silou, koule se odrazí a rozmetá důchodcovskou sešlost na padrtě.

Suzanne: Asi ve mně ještě zbyl kousek mládí!

19:00 – Den začíná zvukem rotujících vrtulí.

7:00 – Jde kolem těhotná jeptiška. Její boty jsou plné kamenů, kvůli kterým bojuje s každým krokem.

Megan: Sestro, proč máš kamení v botách?

Jeptiška: Nošením břemene získám hlubší porozumění.

Megan: Pro co?

Jeptiška: Pro to, čemu nerozumím.

15:30 – Pstruh prorazí výlohu papírnictví.

Wart: Viděli jste to? Ten obchod právě zničil pstruh!

22:00 - Ulicemi prosviští nenadálá facka.

Dave: Odkud se vzala?

Viola: Přistála na mojí tváři.

11:30 – Totéž, co v 11:00.

12:00 – Totéž, co v 11:30.

Čas opět zapadl do vyjetých kolejí.

Socha: Stojím tady po staletí a stále mi nikdo nenabídl židli.

Herbář: Jsem tu ke studiu rostlin, občas mám ale pocit, že jen lisuji listy.

Mikroskop: S velkou silou přichází velké zvětšení.

Chobotnice: Chci tě obejmout.

Výstřel: Mám jednostopou mysl a ta stopa vede přímo k cíli.

Past: Cvak!

Myš: Au!

Bafuňář s napomádovanými vlasy sčesanými do týla si za řečnickým pultem nervózně mne zpoceně dlaně, než se odhodlá pronést projev.

Koktavý Montgomery: D-dámy a p-p-pánové, u-u-u-ukazuje se, že je ne- nezbytné varovat před škodlivosti líbání s-s-s-sar-ančat. N-ne-ne-dělejte to ve ve ve vlastním z-z-zájmu. Jejich t-t-ty-tykadla při po-po-polibku mají t-t-t-t-tendenci se zašmodrchávat do –

Obloha se zakaboní a z mraků začnou padat žáby a ropuchy.

Emilia: Za-za-zapomněla jsem de-deštník!

Žába: (plác na zem)

Ropucha: Plác!

Emilia: U-už z toho blbce taky koktám.

Brandona stojícího v žabí louži pokope mechanický tchoř.

Koktavý Montgomery: Zašmodrchávat do ch-ch-chloupků v nose.

Emilia: Aspoň že neprší dikobrazi.

Kámen, žiletka a vejce jsou zavřené v kleci.

Sarah: Kámen symbolizuje tíhu volby, žiletka ostrost rozhodnutí a slepice naši schopnost snášet.

Cordelia: Nejenom vejce.

Bertram: Drůbež!

Sarah: Kámen, zaseknutý v permanentním stavu setrvalé netečnosti, není schopen se pohnout ani o píd'.

Cordelia: Žiletka – špatný pohyb a pořežeš se.

Portia: A slepice touží po svobodě.

Bertram: Zatím je to pouze vejce.

Cordelia: Uvězněné!

Bertram: Pročež si pojdme zasmutnit nad utrpením sádrového prasátka, že se stalo kasičkou na mince.

Bolingbroke stojí u skřípající pumpy a pozoruje Mortinera, jak pumpuje vodu do potoka.

Mortimer: Přeměňuju ji ze spícího stavu ve studni na zurčící proud.

Bolingbroke: Proč?

Mortimer: To jsou mi otázky.

Bolingbroke: Potok přece teče sám o sobě.

Mortimer: Má neukojitelnou žízeň!

Bolingbroke: Potok... touží po vodě?

Mortimer: Voda je životabudič.

Bolingbroke: Ať tedy potok svou žízeň uhasí.

Bolingbroke se přidá k Mortimerovi a oba zběsile pumpují.

Mortimer: Ano!

Bolingbroke: Ještě víc vody!

Mortimer: (křičí) Víc!

Bolingbroke: Víc!

Mortimer: Víc!

Bolingbroke: (v extázi) Co je v té vodě?

Mortimer: Smích klaunů!

Mezi trhovectkými stánky prochází s megafonem v ruce blahobytný padrone.

Nepadnoucí pepito sako na něm praská ve švech.

Pardone: Nadešel čas sáhnout do osudí!

Z kádě s murénami vytáhne číslo 44.

Padrone: Attenzione!

Další čísla jsou 16, 29, 3, 32.

Zbývá vylosovat poslední.

Chiara: Koukám na vašeho tuňáka.

Cesare: Ano?

Chiara: A mám neodolatelnou touhu uspokojit svůj chtíč.

Cesare: O čem to mluvíte?

Chiara: O vašem tuňákovi.

Cesare: Tohle je rybí trh...

Padrone vylosuje poslední číslo.

7!

Chiara: (vzdychne) Rybí trh je místo, kde se probouzejí touhy a mění osudy.

Ctihodný otec Campeius: Svatá Luitgardo, tvé cecky byly jako dvě majestátní sopky tyčící se k obloze. Nikdo nevěděl, jak je tvoje tělo unese, a přesto jsi se pohybovala s nábožnou grácií. Poutníci k tobě přicházeli po kolenou, aby si je polaskali a v úžasu sledovali, jak se zázrakem proměňují v posvátné prchavé světlo, jako by byly samotným nebeským okem. Z tvých cecek prýštil zázračný lék na nemoci a malomocní, kteří se jich dotkli, si odnášeli zlaté mince a ty se jim v rukou množily v bohatství. A jiní k tobě kajícně přišli s otázkami a ty jsi nechala své cecky promlouvat. Ceckatá Luitgardo, svatá orodovnice, pros za nás hříšné, amen.

V hrnci na sporáku michelinské L'Oiseau Blanc pozvolna probublává výbušné ragú ze střelného prachu, kulek a výstřelů.

Do restaurace se přibližuje peloton Tour de France.

Gerain Thomas: Co se to tady ve jménu Eddyho Merckxe děje?

Tadej Pogačar ve žlutém dresu vedoucího závodníka: Tohle je kuchyně, ne cílová čára!

Na sporáku nadskočí poklička.

Střelný prach jiskří.

Vystřelené kulky sviští vzduchem.

Jonas Vingegaard: Nikdy jsem si nemyslel, že budu závodit s ragú.

Zrušené kino je zatarasené filmovými kotouči. Bělovlasý pan Theodore jeden z nich vezme, odfoukne prach a zastrčí ho do promítačky.

Pan Theodore: Je čas vyprávět příběhy a ozřejmit jejich skryté pravdy.

Promítačka zahrčí a na plátně se objeví oko a břitva.

Edita: (šeptá) Ostří čepele naznačuje, že bolest je klíčem k osvobození.

Oko se zhmotní, vznáší se nad břitvou a pozoruje Editu a Sebastiana.

Oko: (zvučným hlasem) Každý akt bude osvětlen, každá touha souzena.

Edita: Sevřete čepel břitvy, Sebastiane. Prořízněte závoj své bolesti a vynořte se znovuzrozený.

Sebastian, zoufale prahnoucí po katarzi, zvedne břitvu.

Promítačka zhasne.

Pan Theodore: Pravda, skrytá a groteskní, se míhá ve stínech a ti, co hledají, ať najdou.

Emporium sacchetto di plastica

Via Sarsina 47

00127 Roma

Datum: 2024-07-03

Čas: 11:13

Položky:

* buldozer střeťnuvší se s molekulou ytterbia - 10,00

* spínací špendlíky v penisu - 5,00

* vydlobnuté oko mašinfíry - 20,00

* hrst nadutosti - 1,00

Mezisoučet: 36,00

Daň: 2,16

Celkem: 38,16

Děkujeme za váš nákup!

Edgar zběsile buší do psacího stroje.

Olivia: Podívej, co jsem našla.

Edgar: Co?

Olivia: (zvedne dřevěného koně) Tvůj koník.

Edgar: (maniakální smích) A teď bude v mém románu!

Na scénu vtančí Mick Jagger a vyplázne jazyk.

Olivia: Román?

Mick Jagger: (zazpívá) I can't get no satisfaction.

Olivia: Pamatuješ, jak moc jsi miloval svého koníka, když jsi byl dítě?

Edgar: Drž hubu, Jaggere!

Olivia: (dívá se na papír zarolovaný ve válci psacího stroje) Edgare, to nedává žádný smysl.

Edgar: A o to jde.

Olivia: Měl by sis dát pauzu.

Edgar: Nemůžu přestat, tohle je psací stroj šílenství!

V barokně sklenutém prostoru se rozléhají kroky a vzduch těžkne očekáváním, co bude následovat.

Krok 1: Jdu.

Krok 2: Krok za krokem.

Krok 3: Pět, šest.

Krok 4: Nacheinander.

Krok 5: Snažíš se mě zmást?

Krok 6: Ne, je to rytmus nevyhnutelnosti.

Kroky utichnou, Hastings stojí na místě a neví, kudy dál.

Hliněný Catesby: (uvnitř pece) Horko!

Boult: (obědvající hliněnou polévku s kamenným masem) Tahle polévka má zemitý podtón, pět hvězdiček.

Hliněný Catesby: Jí mé příbuzné a ze mě chce udělat keramiku.

Margaret: (stojí na parapetu okna a tupě zírání do propasti pod sebou) Řešením je skok.

Vyskočí a zůstane stát ve vzduchu.

Vedle ní stojí letící šíp.

Margaret: Smrt má zvláštní způsob, jak se mi vyhýbat.

Boult: Margaret, nač to melodrama?

Tři nazí tenisté se hráli utkání s číselnými poměry 6:4, 5:7, 6:2.

Poblíž kurtu se nacházel sad s 375 jabloněmi.

V sadu se objevilo mystické číslo 8, symbol nekonečných možností skrytý v jeho elegantních křivkách. Jako Möbiova páska se vzpíralo tradičním hranicím a odnepaměti lákalo matematiky, aby se nořili do jeho tajemství.

Profesor Faulconbridge vytvořil rovnici zapouzďující esenci nahých tenistů, hojnost květy obsypaných jabloní a zároveň prolínající sílu čísla 8.

$$(6:4 + 5:7 + 6:2) \times 375 \div \sqrt{\infty} =$$

Čtenář: Není tu bobr, co okusuje elektrické kabely.

Spisovatel: Obávám se, že jste nepochopil podstatu.

Čtenář: Žádní bobři!

Spisovatel: Přesně.

Čtenář: Jak tomuhle můžete říkat román?

Spisovatel vezme tužku, kterou podepisoval knihu a vrhne se na čtenáře.

Zabodne čtenáři tužku do hrudníku.

Obě postavy spolu zápasí.

Do zápasu se vmísí loutka bobra.

Vzápětí mezi kulisy sáhne ruka loutkáře a odstraní čtenáře.

Zemřel.

Zabit.

Ende.

Šlus.

Bobr: Než jste ji zkazili, byla tohle loutková hra, ne místo činu!

Macbeth: Nenabízí se jiné východisko než mat.

Král Lear: (zmateně) Jsou tu moji věrní pěšci?

Othello: Jago, přesunul jsi mého střelce.

Jago: (potutelně) Věřte mi, mělo to dobrý důvod, pane.

Richard III.: (stojí uprostřed šachovnice na e4) Koně!

Macbeth: Zapomněl slíbit za tu herku království.

Král Lear: Jezdci, do útoku!

Hamlet: Můžeme už hru ukončit a jít si pro pizzu?

Chlípák Gobbo olizuje bílou barvu na přechodu pro chodce.

Hortensie: (na sobě má korzet, punčochy s podvazky a paruku bez vlasů) Hrabě ti?

Gobbo: Snažím se uspokojit svoje zvědavé chuťové buňky.

Hortensie: (červená se) Jsi nenapravitelný. Mám pro tebe ale taky překvapení.

Gobbo: (vyděšeně) Co to je?

Hortensie: (sténá potěšením) Můj klitoris.

Gobbo: Nevěděl jsem, že klitoris vydává zvuky.

Klitoris: Cililink!

Ernest Hemingway a James Joyce krácejí Latinskou čtvrtí s knihami na hlavách, aby bylo poznat, že jsou spisovatelé. Ulicí Rue des Quatre-Vents letí zvon utržený z katedrály Notre Dame. Za rohem v restauraci Les Éditeurs snáší křepelka Proustem ztracené vejce Sartrovi do polévky. Že je Eiffelova věž potopená v Seině nikoho nepřekvapí. Mondénní spisovatelka a sběratelka umění protúrovala svoji motorku. Kdo potřebuje literární salon, když může zažít divokou jízdu po Champs-Élysées s Gertrudou Stein?

Rosalinda: Nemůžu najít botu.

Stefano: Neviděla jsi můj chleba?

Rosalinda: Tvůj chleba?

Stefano: Možná ji vzal nůž.

Rosalinda: Teď není čas na žerty, potřebuji svoji botu!

Stefano: Dobře, dobře. Chleba a nůž dáme na chvíli stranou.

Rosalinda: Konečně.

Stefano: Musíme změnit úhel pohledu. Co kdyby se bota proměnila v chleba a chleba v nůž?

Rosalinda: Stefano, přestaň!

Stefano: Máš pravdu, nechal jsem se unést.

Rosalinda: Hledejme dál.

Zatímco pročesávají skříň, komoru, lednici a šuplíky v kredenci, pulzují v nich slova chleba, bota, nůž.

Otorinolaryngologové MUDr. Metellus Cimber a MUDr. John Coleville se sklánějí nad dělovou hlavní a fonendoskopem poslouchají trajektorii vystřelené koule.

Operní diva Bona se škrábe ven ze zákopu.

Maršál Bloomington: (gentlemansky jí nabídne rámě) Dokážete trefit vysoké c s přesností na metry?

Bona: (nadechne se) C!

Ultrazvuková intenzita jejího ječáku způsobí rozbití oken a pád ptáků z oblohy.

Z ostnatých drátů opadají ostny.

Nepřátelští vojáci si bolestí zacpávají uši.

MUDr. Metellus Cimber: Dobré nebe!

Mezitím dělová koule přeletí bojiště a dopadne na golfové hřiště.

Tiger Woods: Hole-in-one!

Konaté, van Dijk, Fabinho, Elliot, nepovedená přihrávka Salahovi, míč má Grealish, Rodri, Mahrez, Fabinho do autu. Akanji, Rodri, Gündogan, napravo mu sprintuje Alvarez. Právě probíhá 60. minuta utkání mezi Manchesterem City a FC Liverpool. Stav je stále 0:0.

Na poslední prázdnou sedačku na vyprodaném stadionu Anfield usedne zloděj snů.

Znuděně pozoruje utkání, načež ukradne sny hráčů.

Sen o vítězství ve finále FA Cupu je ten tam.

Hráči přestanou útočit a bez zájmu se procházejí po hřišti.

V 72. minutě odpíská rozhodčí penaltu proti Manchesteru za faul, kterého se Rodri dopustil v minulém utkání, kdy zajel skluzem do útočníka Leicesteru. Zatímco si Mohamed Salah staví míč na značku pokutového kopu, přes hřiště se přešourá františkánský mnich v kutně přepásané provazem. Lehne si do branky, přes hlavu si přetáhne kápi a začne hlasitě chrápat. Salah místo střely přihraje míč soupeři. Aby spícího mnicha neprobudili, odsunou se hráči do středového kruhu a tam do konce utkání čutají bago.

Jeviště je zasazeno do pohoří s několika balvany v popředí.

Adriana hraje na prdafon pochodové písně do rytmu mravencům,

kteří jsou všude kolem,

a při tom rozpráví s mravenečnickem.

Jejich hovor náhle přeruší hluk motoru.

Adriana: Podívejte, to je jestřáb!

Mravenečník: Ne, Fokker D.VII.

Adriana: Odkdy jsou mravenečníci experti na letectví?

Na jeviště se přiřítí rozzuřený rypouš sloní.

Adriana utíká.

Mravenečník netečně pozoruje, co se bude dít.

Rypouš naráží do jednoho z balvanů.

Adriana: Děkuji ti, kameni, zachránil jsi nám život.

Mravenečník: Někdy prostě musíte důvěřovat věcem, které jsou větší než vy.